

بررسی واکنش های بین المللی در مورد جنگ آمریکا علیه صدام حسين

سپیده پور آقایی

آن روز که آمریکا و متحدانش به طور مشترک و متفق القول تصمیم به مبارزه جهانی علیه تروریسم گرفتند و در کنار هم نقشه حمله به افغانستان تحت سلطه تروریست های متصرف طالبان و القاعده را می کشیدند، شاید کسی تصور نمی کرد، روزی برسد که این پیوند سیاسی، تا این حد بر سر مسأله عراق شکننده و بی ثبات شود.

چه کسی پیش بینی می کرد روزی برسد که فرانسه، آمریکا را تهدید به وتوی قطع نامه پیشنهادی از سوی این کشور نماید، فارغ از منافع و مقاصد سیاسی پشت پرده و حتی منافع اقتصادی در پس این مخالفت ها و ادعاهای صلح دوستی برخی دولت های مخالف جنگ، آنچه بیشتر مورد نظر این جانب است، پیدایش دو دیدگاه متفاوت نسبت به مقوله امنیت جهانی است که در حال حاضر ب وجود آمده است.

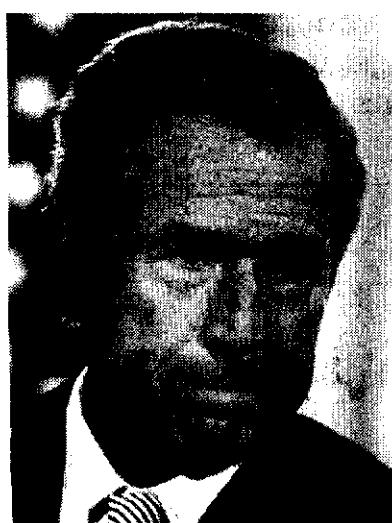
در ابتدا بدیدگاه اول که متعلق به مخالفین جنگ است می پردازیم. طرفداران این نظریه بیش از همه نگران برهم خوردن شدید تعادل قدرت در جامعه بین الملل هستند که روندان آن پس از جنگ سرد آغاز شده است. ترس ناشی از ایجاد نظام نک قطبی در جهان، مخالفین جنگ را بر آن داشته که به سایر جهانیان نشان دهنده ایجاد چنین نظامی خود به خود توازن بین المللی در جهان را برهم می زند و سنگین شدن وزنه یک طرف موجب به خطر افتادن امنیت جهانی است؛ زیرا تازمانی که ثبات و تعادل و جابرای چنان زنگی در موقعیتی برابر در عرصه روابط بین الملل وجود دارد، امنیت و صلح جهانی نیز تضمین خواهد شد.

از طرف دیگر آنها می گویند دخالت یک یا حتی چند قدرت در سایر نقاط دنیا، به غیر از برهم زدن ثبات منطقه ای، موجب تداوم این سیاست نامیمون و گشاشی تازه برای براندازی حاکمیت دولت های هر قیمت، حتی بالستفاده از زور می باشد و ممکن است هر دولتی که تداومش به مذاق قدر تمدنان خوش نیاید، در معرض تهاجم قرار گیرد.

آنها معتقدند که حتی در صورت درگیری میان کشورهای هم مرز، دُول قدرتمدن جهان به جای دخالت مستقیم می باشند تنها نقش میانجی گری دیبلماتیک پرای ایجاد سازش را ایفا کنند و همچو کشوری حق ندارد به بیان به خطر افتادن منافع ملی

استقرار نظام های
جاگزین دموکراتیک
کشورها در درجه اول
باعث رهایی یک ملت از
بند حاکمان سرکش و
دیکتاتور می شود و از
سوی دیگر قدرت مانور
تندروها و تروریست ها
را به حداقل می رساند

دخلات همیشگی نبوده و نیست. چرا که درگیری‌ها و حتی شبه جنگ‌های کوتاه مرزی بسیاری در نقاط مختلف جهان در حال رواز دادن است. اما کشورهای قدرتمند جز میانجی‌گری، کار دیگری صورت نمی‌دهند. نمونه عینی آن درگیری‌های بسیار و پراکنده‌ای است که میان کشورهای آفریقایی روی می‌دهد و حتی درگیری‌های مرزی میان هند و پاکستان.

در نهایت آنان به جد معتقدند موضع گیری مطلق و بدبینانه از سوی مخالفان جنگ بدون در نظر گرفتن موقعیت‌ها و شرایط مختلف، امری منطقی به نظر نمی‌رسد و نیازی بردن و مقابله با دولت سرکش و عصیان گر در برابر نظم و ثبات جهانی در بلندمدت نه تنها موجب تقویت تروریسم نمی‌گردد بلکه استقرار نظام‌های جایگزین دموکراتیک در این کشورها در درجه اول باعث رهایی یک ملت‌نازی پدیده خاکمان سرکش و دیکاتوری شود از سوی دیگر قدرت مانور تندروها و توریست‌ها به دلیل عدم وجود دولت‌های حامی به حدائقی می‌رسد. پس از آن محدوده امنیتی بسیار کوچک‌تری برای جولان خواهد داشت و سرانجام طرد و منزوی خواهد شد و نتیجه مثبت و فرعی نیز آن خواهد بود که سایر ملت‌های شتح حاکمیت‌های نامشخص و خود را در موضع بسیار قوی تری برای مبارزه و برآذانی دولت غیر دموکراتیک مستطیل بر خود می‌بینند. چرا که من دانند جامعه بجهانی و منحصراً کشورهای قدرتمند از تلاش و مبارزه آنها علیه حاکمیت‌های مستبد خویش، حمایت جدی خواهند کرد و به بیانات های خود رسماً اجازه خواهند داد که با تردد و همچنان نیز بر سریر قدرت باقی بمانند.

توافق دارند و همین انگیزه موجب می‌گردد که علی رغم شاخ و شانه کشیدن‌های بسیار، در نهایت از درگیری‌های فیزیکی جدا برخیز کنند.

کشورهای در حال پیشرفت نیز علی رغم تمام انتقادهایی که در سازمان‌ها و کنفرانس‌های مختلف نسبت به سیاست‌های ابرقدرت‌ها به ویژه آمریکا در رابطه با مسائل مختلف جهانی مانند بحران خاورمیانه دارند، اما به دلیل وابستگی‌های مالی فیج گاه از حد جدال‌های دیپلماتیک فراتر نمی‌روند و نخواهند رفت و در حقیقت صلح و امنیت جهانی با جنگ علیه دولت‌های سرکش به خطر نخواهد افتاد. طرفداران این دیدگاه از سوی دیگر افلاهار می‌کنند که در دهکده‌جهانی، همه کشورها خود را ملزم و متعهد به حفظ امنیت جهانی می‌دانند و در برابر هرگونه تجاوزی از سوی یک کشور حتی نسبت به همسایه خود واکنش نشان می‌دهند چرا که سکوت و بی‌تفاقوتی در برابر هرگونه تجاوزی در هر نقطه‌ای از دنیا در نهایت امنیت بین‌المللی را به خطر خواهد انداخت.

به عنوان مثال در قضیه یوگسلاوی، تازمانی که ناتوبه طور مستقیم و از طریق زور وارد عمل نشد، میلوسویچ، دیکاتور صرب، دست از تجاوز و نسل کشی برنداشت. از طرف دیگر اگر کشوری که مورد تجاوز قرار گرفته از جامعه جهانی تقاضای کمک نماید، نمی‌باشد پاسخ نه بشنود. یا به عنوان مثال در صورتی که اثبات شود کشوری آشکار یا پنهان از تروریسم حمایت می‌کند و یا مرتب‌آجرام معتقدن جهان را تهدید به حمله می‌نماید، مسلمان‌حتی افکار عمومی نیز قاعع خواهند شد که جامعه جهانی باید با چنین تهدیدهایی به طور جدی برخورد کند و این عمل اجتناب ناپذیر است. آنان استدلال می‌کنند که این

خود بر اساس تفسیری یک طرفه و یک جانبه، جامعه بین‌الملل را نادیده بگیرد و در صدد تحقق اهداف خود در هر شرایط و با هر وسیله‌ای برآید. چرا که در این صورت تنها آنکه از توان بیشتری برخوردار است فارغ از حق بودن یا نبودن، قدرت مانور مطلق به دست خواهد آورد که همین امر خود به خود امنیت جهانی را بر هم خواهد زد و حتی مناقعه ملی و بین‌المللی سایر قدرت‌هارا به خطر خواهد انداخت.

آنها معتقدند که شناخت تمام عوایق ناشی از جنگ‌های مداخله‌گرایان به بهانه‌های مختلف، آنچه بیش از بیش تقویت می‌شود تقسیم جهان به دو قطب برند و بازنده است که نتیجه آن تقویت کروهای تندرو و تروریستی است. چرا که طرف ضعیف‌تر که خود را در معرض تجاوز همیشگی می‌بیند، هر چه بیشتر به سمت نفرت از کل موجودیت طرف مقابل کشیده می‌شود و راهی جز دست زدن به تندرو و خشونت پراکنده نسبت به طرف دار مقابل نمی‌یابد.

و امادیدگاه مدافعان جنگ نسبت به امنیت جهانی نیز به نوبه خود قابل بررسی است: باز هم فارغ از مصالح و منافع پشت پرده سیاسی و اقتصادی دولت‌های حامی مبارزه و جنگ علیه تروریسم، حامیان این دیدگاه در عرصه افکار عمومی معتقدند به طور کلی استحکام و تداوم دنیا پیچیده و تو در توی سرمایه داری بیش از هر چیز نیازمند ثبات و آرامش است. همین امر کافی است تا احتمال تبدیل درگیری در یک منطقه به هنکی تمام عبارا به حداقل ممکن برساند. حتی کشورهای قدرتمند علی‌رغم تمام رقابت‌ها و اختلافات بین‌سریانی و حفظ شرایط عقلانی و باتباده برای رونق هرچه بیشتر بازارهای مالی و نیز سرمایه‌گذاری در کشورهای خود کاملاً

ارامکس

ARAMEX

E-mail: aramex_tehran@hotmail.com
www.Aramex.com

International Courier & Cargo

حمل و نقل هوایی بین‌المللی

تلفن: ۰۲۶-۳۹۴۰۶۴۰ فاکس: ۰۲۶-۴۳۹۶